

Harmoni

Det synes som om det som skaper skjønnhet, er harmoni, for skjønnhet i seg selv har ingen mening. En bestemt gjenstand som sies å være skjønn på et bestemt sted eller til en bestemt tid, er ikke skjønn på et annet sted eller til en annen tid.

På samme måte er det med tanke, tale og handling. Det som kan kalles skjønt, er bare skjønt under bestemte forhold som gjør det skjønt. Hvis man kunne gi en riktig definisjon av hva skjønnhet er, så er det harmoni. Harmoni er kombinasjon av farger eller tegningen av et mønster eller en linje, dette kalle skjønnhet. Samtidig vil et ord, en tanke, en følelse, en handling som bringer harmoni, skape skjønnhet.

Nå er spørsmålet, hvorfra kommer tilbøyeligheten til harmoni, og hvorfra kommet tilbøyeligheten til disharmoni? Den naturlige tilbøyelighet til hver sjel går mot harmoni, og tilbøyeligheten til disharmoni er en unaturlig tilstand i sinnet eller i forholdene, og nettopp det at dette ikke er naturlig gjør at det er blottet for skjønnhet.

Menneskets psyke er sådan at man er mottagelig både for harmoni og for disharmoni. Vi kan ikke hjelpe for det, fordi vi er skapt slik fra naturens hånd, mentalt og fysisk reagerer vi like overfor alt vi møter, det vare seg harmoni eller disharmoni. Og Kristi lære: " Motstå alt det onde" antyder at vi ikke må reagere overfor disharmoni. For eksempel, et vennlig ord, et uttrykk for sympati, en god og kjærlig handling vinner alltid gjenklang, men samtidig vil et støtende ord, en opprørende eller hatefull handling også gi gjenklang, og denne gjenklang skaper mer enn disharmoni i verden, Ved å gi etter for disharmoni, lar man disharmonien få lov til å øke. Nå, da man ser at den sterkeste uro og utilfredshet hersker overalt, må man uvilkarlig spørre: hvor kommer det fra? Det synes å skrive seg fra uvitenhet om det faktum at disharmoni skaper disharmoni, og at det vil mangedoble disharmonien.

Hvis et menneske mener seg å være blitt fornærmet, har han en naturlig tendens til å tenke at det beste måte å gjengjelde det på, er å fornærme den annen part enda mer. Ved dette oppnår han en øyeblikkelig tilfredsstillelse, fordi han har gitt et godt svar, men han vet ikke hva han har gjort ved dette svar. Han har vist seg mottagelig for den kraft som utgikk fra den andre, og disse to kreftene som er negative og positive, skaper mer disharmoni. "Motstå ikke det onde" vil ikke si at vi skal ta imot det onde; "motstå det onde" vil bare si, send ikke den disharmoni tilbake som kommer mot deg på samme måte som en tennisspiller vil sende ballen tilbake med sin racket. Men det lærer deg ikke at du skal ta imot ballen med hendene.

Vår streben etter harmoni kan sammenlignes med en klippe i havet. I uvær og i storm står klippen fast, hver bølge kommer med full styrke, men klipper er allikevel rolig, den står der, den bærer det alt og lar bølgene slå imot seg. Ved å kjempe mot disharmoni øker man den. Ved ikke å kjempe mot den unngår man å gi næring til den ild som ellers ville flamme opp og forårsake ødeleggelse. Uten tvil, jo visere du blir, desto større vanskeligheter vil du møte i livet, fordi all mulig disharmoni vil bli sendt mot deg, nettopp av den grunn at du ikke vil kjempe mot den. Men du må samtidig vite, at tross alle de vanskeligheter du må igjennom, har du allikevel hjulpet til å ødelegge den disharmoni som ellers ville ha mangedoblet seg. Og det er ikke uten fordel, for hver gang du står fast imot disharmonien, øker du din egen styrke, selv om det utad kan virke som et nederlag. Men den som er seg selv bevisst at hans styrke tiltar,

vil aldri medgi at det er et nederlag. Og ettersom tiden går, vil også det menneske overfor man stod fast, forstå at det var han som led nederlag.

Livet i verden har en stadig skurrende virkning, og jo finere du blir, i desto større grad blir livet en prøvelse for deg. Når et menneske er oppriktig og velvillig, kjærlig og full av sympati, vil den tid komme da livet blir enda vanskeligere for ham. Hvis han blir motløs, går han under. Men hvis han holder motet oppe, vil han til slutt finne at det hadde sin fordel allikevel. Fordi hans kraft vil øke og en dag nå det stadium at hans nærvær, hans ord og hans handlinger vil influere alle andres tanker, følelser og handlinger. For han vil oppnå den sterke rytme, den rytme som vil bringe alle andres rytme til å følge hans. Det er det attributt som i Østen kalles Mestersinnets attributt.

Men for å kunne stå fast mot den disharmoni som kommer utenfra, må man først øve seg i å stå fast mot alt som kommer innenfra, fra ens eget selv. For det er vanskeligere å kontrollere sin egen sjel enn andres, og hvis man ikke er dyktig nok og ikke klarer å kontrollere seg selv, er det ytterst vanskelig å stå imot disharmoni som kommer utenfra.

Spørsmålet er nå, hva er det som skaper disharmoni i oss selv? Det er svakhet, fysisk svakhet eller mental, men det er svakhet. Og man vil ofte finne at det er en legemlig sykdom, som skaper disharmoni eller disharmoniske tendenser. Dessuten er det mange sykdommer i sinnet som vitenskapen i dag ikke har oppdaget. Her er to ting å legge merke til, den ene er at et menneske, som virkelig er meget syk, blir ansett som gal, og den annen er alle de øvrige sykdommer i sinnet som man ikke regner med. Disse mennesker blir regnet som normale, og ettersom man ikke fester seg ved at de symptomer som skriver seg fra sykdom i sinnet, får man aldri anledning til å bli oppmerksom på dem hos seg selv. Et sådant menneske finner stadig feil hos andre, og han skaper disharmoni overalt, enten han er på et kontor, i en god stilling, i sitt hjem eller hvor som helst. Og ingen forstår det, for han må først erklæres å være sinnssyk som skal behandles som sinnssyk.

Sinnets sunnhet er et spørsmål som man taler lite om i våre dager. Faktum er, at ettersom det kommer flere jurister, flere dommere, flere domstoler blir det også flere saker. Følgelig øker fengslene, og hva blir resultatet? Etter at et menneske har vært i fengsel og er kommet ut, har han glemt hvor han sto tidligere. Han slår igjen inn på samme bane. For sykdommen er ikke oppdaget. I retten blir et menneske dømt, men man finner ikke ut den psykologiske årsak, hva det var som fikk ham til å gjøre dette. I disse fengsler kan man finne tusenvis av mennesker, hvis sinn det er noe i veien med. Og selv om de ble holdt i fengsel i tusen år, ville de ikke bli bedre. Det er bare en urettferdig behandling å sette dem i fengsel. Det er som å sette ett menneske i fengsel, fordi han er legemlig syk.

Grunnen til alt ubehag og til alle uhell er disharmoni, og det som for tiden ville være mest praktisk i oppdragelsen, er å bibringe barnene sans for harmoni og utvikle den i dem. Det ville ikke være så vanskelig som det kan se ut å vekke deres sans for harmoni. Det som er nødvendig, er å gjøre ungdom oppmerksom på de forskjellige måter hvorpå harmoni virker under livets forskjellige forhold.

Sufi Budskapets oppgave, dets budskap som er kjærlighet, harmoni og skjønnhet, er å vekke i menneskeheten forståelse av kjærlighetens, harmoniens og skjønnhetens sanne natur, Og den undervisning de får som blir opptatt i den indre skole, består i å utvikle disse tre egenskaper som er de viktigste faktorer i menneskets liv.